

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze, jako soud pro mládež, rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Jana Kadlece a přísedících JUDr. Miroslavy Krausové a Jitky Miňovské v hlavním líčení konaném dne 12. září 2019, **t a k t o :**

I.

Obžalovaní

J i ř í S .

nar. xxx v Praze, trvale bytem x,

K a r e l P .

nar. xxx v Mostě, trvale bytem xxx, fakticky bytem xxx,

m l a d i s t v ý P . M .

nar. xxx v Praze, trvale bytem xxx, doručovací adresa xxx, a

m l a d i s t v ý F . J .

nar. xxx v Praze, trvale bytem xxx,

j s o u v i n n i , ž e

v neděli 9. prosince 2018 v xxx se sešli a kolem 13:00 hodin, z popudu obžalovaného Jiřího S., kontaktoval mladistvý F.J. z mobilního telefonu přes službu Messenger svým jménem **poškozeného Lukáše H.**, nar. xxx, vyzval ho k setkání a vykouření „jointu“, a aby poškozený skutečně dorazil, záměrně poškozenému v rozporu se skutečností napsal, že má sám s obžalovaným Jiřím S. rozepři, že ho zbil, přičemž věděl, že poškozený se obžalovaného Jiřího S. pro předchozí konflikt bojí, tedy cíleně vzbudil v poškozeném dojem, že na místě obžalovaný Jiří S. nebude, přičemž již v tento okamžik mladistvý F.J. předpokládal, že na místě bude poškozený obžalovaným Jiřím S. oloupen minimálně o mobilní telefon, když si za vylákání poškozeného na místo vyžádal jako odměnu starý mobilní telefon poškozeného, o kterém věděl, že ho poškozenému obžalovaný Jiří S. vzal při předchozím vzájemném konfliktu a loupeží získá nový, poškozený Lukáš H. pozvání přijal, mladistvý F.J. se od skupiny oddělil a šel na stanici MHD vyzvednout poškozeného, přičemž všichni čtyři obžalovaní se dopředu dohodli, že mladistvý F.J. dovede poškozeného na schody poblíž domu v Xxx, k čemuž došlo kolem 13:30 hodin téhož dne, přičemž když se mladistvý F.J. s poškozeným Lukášem H. usadili na schodech, vystoupili do té doby opodál skrytí obžalovaný Jiří S., Karel P. a mladistvý P.M., kteří s vědomím, že obžalovaný Jiří S. chce poškozeného napadnout, se rozestavěli tak, že obžalovaný Jiří S. stál přímo před poškozeným, po jehož levé straně seděl mladistvý F.J., obžalovaný Karel P. si stoupl těsně za poškozeného a mladistvý P.M. se postavil vedle poškozeného z pravé strany, poškozený tak byl zcela obstoupen a nemohl z místa odejít, načež obžalovaný Jiří S. udeřil levou pěstí poškozeného do pravé části hlavy a žádal po něm vydání všech věcí, které měl poškozený u sebe, a to nejprve mobilní telefon zn. Xiaomi Mi A2 Lite v hodnotě 3.752 Kč s plastovým krytem v hodnotě 159 Kč, když telefon poškozený ihned nevydal, obžalovaný Karel P. poškozenému řekl, ať telefon okamžitě vydá, nechce-li dopadnout hůř, poškozený nato obžalovanému Jiřímu S. mobilní telefon vydal, obžalovaný Jiří S. dále žádal vydání příruční tašky zn. Guess v hodnotě 1.240 Kč, obsahující částku 200 Kč v hotovosti, pepřový sprej Ataxol v hodnotě 324 Kč, balení cigaretových papírků v hodnotě 20 Kč, drtičku sušiny v hodnotě 69 Kč, občanský průkaz a kartu pojišťovny poškozeného a další listiny a smlouvy na jméno poškozeného, kterou měl poškozený pod zimní bundou pověšenou na těle, když to poškozený odmítl, tak jej obžalovaný Jiří S. udeřil předloktím pravé ruky do obličeje, současně mu obžalovaný Karel P. zezadu bez jeho vědomí sebral z kapsy zimní bundy plechovku energetického nápoje zn. Crazy Wolf v hodnotě 7 Kč, obžalovaný Jiří S. poškozeného znovu udeřil pravým předloktím do obličeje, a když poškozený ve snaze si obličej chránit sklonil hlavu, tak jej 4x udeřil pravým předloktím do zadní části hlavy, 3x ho kopnul levým kolenem do hlavy, a pak jej udeřil pravou pěstí do levé části hlavy, poškozený ve snaze se dalšímu útoku bránit chytil obžalovaného Jiřího S. za levou nohu a při

tom přepadl na záda a obžalovaný Jiří S. mu pak 5x dupnul pravou nohou na hlavu, poškozený mu levou nohu pustil a současně se snažil si hlavu chránit oběma rukama, obžalovaný Jiří S. pak poškozeného 2x kopnul levou nohou do obličeje, poté se poškozený postavil a svoji příruční tašku obžalovanému Jiřímu S. vydal, obžalovaný Jiří S. poté žádal vydání i zimní péřové bundy zn. Polo tmavě modré barvy v hodnotě 4.356 Kč, kterou měl poškozený na sobě, a když to poškozený odmítl, tak jej znovu udeřil otevřenou dlaní levé ruky do obličeje, poté poškozený bundu obžalovanému Jiřímu S. vydal, následně obžalovaný Karel P. poškozeného zezadu silně kopnul pravou nohou do zad, v důsledku čehož poškozený seběhl ze svahu vedle schodů asi 5 metrů, přičemž během celého jednání stál mladistvý P.M. vedle poškozeného, zvyšoval tak dojem bezvýchodnosti situace pro poškozeného a současně tím bránil poškozenému v úniku, poté všichni, kromě poškozeného a mladistvého F.J., který po celou dobu seděl vedle poškozeného a zdánlivě obžalované od činu slovně zrazoval, z místa odešli,

t e d y :

Obžalovaný Jiří S. proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

obžalovaný Karel P. proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

mladistvý P.M. proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

mladistvý F.J. jinému umožnil vylákáním poškozeného na místo činu, spáchání trestného činu spočívajícího v užití násilí proti jinému v úmyslu zmocnit se cizí věci,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaný Jiří S. zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku,

obžalovaný Karel P. zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku,

mladistvý P.M. provinění loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku,

mladistvý F.J. provinění loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku ve formě účastenství, jako pomocník podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku,

a o d s u z u j í s e

obžalovaný Jiří S.

za sbíhající se provinění krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) odst. 3 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a provinění neoprávněného opatření, padělání a pozměnění

platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku, kterými byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9, jako soudu pro mládež, ze dne 20. prosince 2018, sp.zn. 70 Tm 7/2018,

za sbíhající se provinění krádeže podle § 205 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9, jako soudu pro mládež, ze dne 29. dubna 2019, sp.zn. 70 Tm 2/2019,

a zločin specifikovaný ve výroku tohoto rozsudku,

podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let**, za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9, jako soudu pro mládež, ze dne 20. prosince 2018, sp.zn. 70 Tm 7/2018 a výroku o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9, jako soudu pro mládež, ze dne 29. dubna 2019, sp.zn. 70 Tm 2/2019, jakož i všech dalších rozhodnutí na zrušené výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 84 tr. zákoníku a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému **výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let, za současného vyslovení dohledu** nad obžalovaným.

Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému **ukládá přiměřené omezení neužívat během zkušební doby návykové látky**, což bude v rámci dohledu kontrolováno.

Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému **ukládá přiměřená povinnost nahradit** během zkušební doby podle svých sil všem **poškozeným činy způsobenou škodu**.

Obžalovaný Karel P.

podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnáct) měsíců**.

Podle § 84 tr. zákoníku a § 85 odst. 1 tr. zákoníku **se obžalovanému výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tří) let za současného vyslovení dohledu** nad obžalovaným.

Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému **ukládá přiměřené omezení neužívat během zkušební doby návykové látky**, což bude v rámci dohledu kontrolováno.

Mladistvý P.M.

podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 31 odst. 1 zákona č. 218/2009 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže (dále jen ZSM), **k trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku.**

Podle § 84 tr. zákoníku a § 33 odst. 1 ZSM se mladistvému výkon uloženého trestního opatření podmíněně odkládá na zkušební dobu 2 (dvou) let za současného vyslovení dohledu nad mladistvým.

Podle § 33 odst. 1 ZSM, § 15 odst. 1 ZSM a § 19 odst. 1 písm. e) ZSM se mladistvému **ukládá výchovné opatření spočívající ve výchovné omezení neužívat během zkušební doby návykové látky**, což bude v rámci dohledu kontrolováno.

Mladistvý F.J.

podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 31 odst. 1 ZSM, **k trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku.**

Podle § 84 tr. zákoníku a § 33 odst. 1 ZSM se mladistvému výkon uloženého trestního opatření podmíněně odkládá na zkušební dobu 2 (dvou) let za současného vyslovení dohledu nad mladistvým.

Podle § 33 odst. 1 ZSM, § 15 odst. 1 ZSM a § 19 odst. 1 písm. e) ZSM se mladistvému **ukládá výchovné opatření spočívající ve výchovné omezení neužívat během zkušební doby návykové látky**, což bude v rámci dohledu kontrolováno.

II.

Obžalovaný

m l a d i s t v ý K . H .

nar. xxx v Praze, trvale bytem xxx,

s e z p r o š ť u j e

podle § 226 písm. b) tr. řádu obžaloby Městského státního zastupitelství v Praze z 1. července 2019, sp.zn. 1 KZV 20/2019, pro skutek, kterého se měl dopustit společně s obžalovaným Jiřím S., Karlem P. a mladistvými F. J.. a Petrem M. tím, že dne 9. prosince 2018 v 13:30 hodin v xxx, na schodech poblíž domu č. xxx, po předchozí vzájemné dohodě a v úmyslu získat věci poškozeného Lukáše H., nar. xxx, poté, co mladistvý F.J. na žádost obžalovaného Jiřího S. poškozeného na místo vylákal a přivedl jej na schody v parku u Xxx ulice, všichni poškozeného obstoupili tak, aby nemohl z místa odejít, kdy obžalovaný Jiří S. a mladistvý P.M. stáli před poškozeným, mladistvý F.J. seděl vedle poškozeného, obžalovaný Karel P. stál za poškozeným a mladistvý K. H. za obžalovaným Karlem P. a na žádost obžalovaného Jiřího S. celé jednání natáčel na mobilní telefon a obžalovaný Jiří S. udeřil levou pěstí poškozeného do pravé části hlavy a žádal po něm vydání všech věcí, které měl poškozený u sebe, a to nejprve mobilní telefon zn. Xiaomi Mi A2 Lite v hodnotě 3.752 Kč s plastovým krytem v hodnotě 159 Kč, když mu poškozený mobilní telefon vydal, tak po něm žádal vydání příruční tašky zn. Guess v hodnotě 1.240 Kč, obsahující částku 200 Kč v hotovosti, pepřový sprej Ataxol v hodnotě 324 Kč, balení cigaretových papírků v hodnotě 20 Kč, drtičku sušiny v hodnotě 69 Kč, občanský průkaz a kartu pojišťovny poškozeného a další listiny a smlouvy na jméno poškozeného, kterou měl poškozený pod zimní bundou pověšenou na těle, když to poškozený odmítl, tak jej obžalovaný Jiří S. udeřil předloktím pravé ruky do obličeje, současně mu obžalovaný Karel P. zezadu bez jeho vědomí sebral z kapsy zimní bundy plechovku energetického nápoje zn. Crazy Wolf v hodnotě 7 Kč, obžalovaný Jiří S. poškozeného znovu udeřil pravým předloktím do obličeje, a když poškozený ve snaze si obličej chránit sklonil hlavu, tak jej 4x udeřil pravým předloktím do zadní části hlavy, 3x ho kopl levým kolenem do hlavy, a pak jej udeřil pravou pěstí do levé části hlavy, při tom obžalovaný Karel P. sebral poškozenému z levé kapsy zimní bundy nezjištěný předmět, poškozený ve snaze se dalšímu útoku bránit chytil obžalovaného Jiřího S. za levou nohu a při tom přepadl na záda a obžalovaný Jiří S. mu pak 5x silně dupnul pravou nohou na hlavu, poškozený mu levou nohu pustil a současně se snažil si hlavu chránit oběma rukama, obžalovaný Jiří S. pak poškozeného 2x kopl levou nohou do obličeje, poté se poškozený postavil a svoji příruční tašku obžalovanému Jiřímu S. vydal, obžalovaný Jiří S. poté

žádal vydání i zimní péřové bundy zn. Polo tmavě modré barvy v hodnotě 4.356 Kč, kterou měl poškozený na sobě, a když to poškozený odmítl, tak jej znovu udeřil otevřenou dlaní levé ruky do obličeje, poté poškozený bundu obžalovanému Jiřímu S. vydal, následně obžalovaný Karel P. poškozeného zezadu silně kopnul pravou nohou do zad, v důsledku čehož poškozený seběhl ze svahu vedle schodů asi 5 metrů, poté všichni kromě poškozeného a mladistvého Františka J. z místa odešli, mladistvý F.J. a P.M. po celou dobu útoku na poškozeného jednání sledovali a pohybovali se tak, aby poškozený nemohl z místa odejít, přičemž stejným mechanismem útoku mohl obžalovaný Jiří S. poškozenému způsobit rozsáhlejší poranění lebky a nitrolebních struktur s komplikovanými zlomeninami obličejových i lebečních kostí a s možností nitrolebního krvácení, případně i přímé poranění mozkové tkáně spojené s přímým ohrožením života poškozeného, kdy k tomuto závažnějšímu následku nedošlo pouze díky tomu, že byl poškozený oblečený do silné prošívané bundy a současně díky jeho aktivní a účinné sebeobraně, obžalobou kvalifikovaný jako provinění nepřekážení trestného činu podle § 367 odst. 1 tr. zákoníku, **neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.**

O d ů v o d n ě n í

Odůvodnění výroku I.

1. Na základě provedeného dokazování vzal soud za prokázaný skutkový stav tak, jak je souhrnně popsán ve výrokové větě v části I. výroku. Pro orientaci v ději lze doplnit, že pětice obžalovaných, resp. mladistvých, se delší či kratší dobu znala, kamarádili se, scházeli se, trávili spolu volný čas, často bez cílně a kouřením marihuany. Obžalovaný S. se ze školy znal s poškozeným H., dříve byli kamarádi. Poškozeného před rozhodným dnem obžalovaný P. neznal. Naopak mladistvý J., poškozeného označuje za kamaráda a společně s mladistvým M. byli oba přítomni konfliktu obžalovaného S. s poškozeným 29. srpna 2018, kdy si Jiří S. půjčil od poškozeného mobil a když jej chtěl poškozený H. vrátit, S. ho udeřil opakovaně pěstí do obličeje a telefon si ponechal a nadále používal jako svůj vlastní.

2. **Obžalovaný Jiří S.** se k činu v plném rozsahu doznal. Uvedl, že poškozeného skutečně vylákal mladistvý J., který věděl o jejich rozepřích a dále uvedl, že za toto vylákání J. požadoval jako odměnu „starý“ H. telefon, který mu on v srpnu vzal. Této jejich rozmluvy se ostatní neúčastnili, ale před všemi potom říkal, že H. vyzve na „férovku“, všichni věděli, že patrně dojde k fyzickému ataku či souboji. J. poté šel vyzvednout poškozeného na stanici MHD a přivedl ho na smlouvané místo, kde S., čekal s M., P. a H. ukryt tak, aby je příchozí neviděli. Až si J. s H. sedli, tak oni vyšli k nim. Dění natáčel H., ostatní poškozeného obstoupili, musel se bát, měli převahu. Fyzicky útočil více méně sám S., P. poškozenému vzal z kapsy energy drink, pak na něj křiknul, ať S. vydá ten mobil a na závěr H. silně kopnul do zad. Jinak se do toho ostatní nezapojili, jen stáli okolo, poškozeného bil a věci požadoval S. sám.

3. Na svoji obhajobu Jiří S. uvedl, že činu nyní lituje, ví, že žil špatný život, vše souviselo s užíváním drog. Pobyt ve vazbě obžalovanému „otevřel oči“, vše špatné chce odčinit a žít již jen

řádným životem. Poškozenému se omluvil a nahradil škodu jak poškozenému H. tak VZP, která nesla náklady jeho ošetření.

4. **Obžalovaný Karel P.** se ke svému podílu na činu rovněž v podstatě doznal, když vypověděl, že si pamatuje, že se S. na něčem domlouval s J., pak mu došlo, že jde o H., o němž věděl, že se S. bojí. Obžalovaný sdělil, že byt' si nepamatuje, že by to padlo výslovně, bylo z celé situace jasné, že S. chce H. zbít. Loupež nečekal. Když odešel J. pro H., oni čtyři ostatní šli na místo činu, kde byli mimo schody, kam přišel J. s H. a až když si sedli, v podstatě je obestoupili. P. S. říkal, ať jde za poškozeného, aby neutekl. H. jediný byl opodál, točil vše na telefon. Obžalovaný P. pak doznal i slovní zapojení – výzvu vůči poškozenému, ať S. vydá mobil a to, že na závěr poškozeného kopnul do zad, čímž chtěl konflikt údajně ukončit. Popírá, že by bral poškozenému energy drink z kapsy, ležel vedle něj na schodech. Má za to, že byl do situace shodou okolností vtažen, chtěl stát za svým kamarádem S., ale ten to přehnal, obžalovanému P. zpětně vadí, zejména útok nohou proti hlavě. Celé situace zpětně lituje. Je pravdou, že J. se dožadoval H. telefonu, ale obžalovaný to zaznamenal, až po činu, když S. prohledával tašku poškozeného.

5. **Mladistvý P.M.** uvedl, že se vinen necítí, nicméně je mu celé situace velmi líto a mrzí ho, co se stalo. Na místě činu byl, ale jen shodou náhod, nevěděl, na čem se S. s J. domlouvá, netušil, k čemu dojde a do útoku obžalovaného S. se nijak nezapojil.

6. **Mladistvý F.J.** uvedl, že je pravdou, že na žádost S. vyzval poškozeného H., aby v předemtný den přijel do xxx a šel ho sám vyzvednout na zastávku. Když H. přivedl na schody, kde došlo k loupeži, sedli si a nato přišli zbývající čtyři hoši. S. na poškozeného hned zaútočil úderem na obličej a dožadoval se vydání mobilního telefonu. Pak ho bil a chtěl další věci, celé to skončilo tím, že H. P. kopnul do zad. Když útok skončil, spoluobžalovaní odešli a on H. vyprovodil na autobus. S čtveřicí kamarádů se ten den už neviděl, šel za kamarádkou. Mladistvý popřel, že by se do útoku jakkoliv zapojil, naopak poškozeného slovně bránil. Za vylákání H. do xxx po S. nic nepožadoval. Mladistvý si myslel, že s H. chce S. jen mluvit, napadení nečekal. Při dalším výslechu mladistvý připustil, že několik dní před útokem mu S. slíbil, že když H. někam vyláká, dostane za to blíže neurčený telefon, načež následně popřel, že by o vylákání H. se S. mluvil jindy, než v den činu a popřel i slib, že dostane telefon. *(Pozn.: Rozpory mezi výpověďmi z přípravného řízení nebyly odstraněny, když obžalovaný v řízení před soudem využil svého práva a odepřel k věci jakkoliv vypovídat.)*

7. **Svědka Lukáš H.**, poškozený, vypověděl, že v daný den jej kontaktoval mladistvý J., zval ho, ať přijede do xxx a současně uvedl, že má s obžalovaným S. konflikty. Svědek totiž měl s obžalovaným S. konflikt již v létě, kdy mu S. vzal telefon a pak ho zbil. Svědek nabídku kamaráda J. přijal, jel za ním a J. ho dovedl na nějaké shody. Když si tam sedli, vyšel S. a další chlapeč. S. si stoupl přímo před něj, ostatní okolo, jeden přímo za něj. J. dělal, že je jako překvapený. S. svědka vyzýval na „férovku“, chtěl vydat mobil, v čemž je ústně podporoval hoch stojící za zády poškozeného. Pak ho S. bil a chtěl další a další věci, nejdříve vydal telefon, pak taštičku s věcmi a nakonec bundu. Rány byly pěstí, pak byl na zemi tak šlapání a kopy do hlavy, pak zase bití do obličeje. Po útoku vyhledal poškozený lékaře, musel nosit krční límec, bolela ho krční páteř, měl zlomenou kůstku v nose a jinak měl jen odřeny. Doma byl asi týden, pak už se cítil v pořádku. Při útoku se cítil špatně, byl otřesen, věci si nepamatuje úplně přesně. Věci co mu vzali, mu až na pár drobností vrátila policie a navíc mu S. krom omluvy zaslal i 10 000 Kč, škodu považuje za zcela nahrazenou.

8. Z výpovědi **svědka Josefa Z.**, kamaráda obžalovaných a poškozeného, soud zjistil, že svědek viděl video z průběhu konfliktu a v souvislosti s tím, mu obžalovaný S. předal osobní

doklady poškozeného, které poté svědek vydal policii. Video viděl a doklady převzal v den činu 9. prosince 2018, přičemž u toho byli krom S. i mladistvívj., H. a možná i M.. Svědek byl u toho, když obžalovaný S. zbil poškozeného už v létě 2018 a pamatuje si, že u toho tehdy byli i mladistvívj. a H..

9. Z výpovědi **MUDr. Ivana Procházky, znalce z oboru soudního lékařství**, a lékařských zpráv dokumentujících zranění poškozeného a zpráv VZP, soud zjistil, že zranění poškozeného H. mohla dobře vzniknout způsobem, který tento popisuje a který je detailně zachycen na videozáznamu. Poškozený utrpěl objektivně zlomeninu nosních kůstek a krevní výrony v obličeji. Subjektivně si pak stěžoval na blokaci páteře, ale na skeletu páteře nebyly patrné žádné úrazové změny. Vznik blokace páteře je nicméně díky prudkým pohybům hlavy při úderech dobře možný. Z rozsahu a závažnosti zranění plyne, že byt' byl útok veden mnoha údery proti hlavě a to i kopy, tyto nebyly vedeny velkou silou. Při použití větší síly než střední, by zranění na těle poškozeného musela být daleko závažnější (otřes mozku, nitrolební poranění), k čemuž prokazatelně nedošlo. Současně je ze záznamu patrné, že většinu ran, zejména kopy, poškozený nijak nevykryl a ani nebyly vedeny přes oblečení, tedy nelze uzavřít, že síla útoku byla větší a byla částečně absorbována obraným krytem nebo oděvem. Vznik těžších než zadokumentovaných úrazových změn reálně nehrozil.

10. Z posudku **MUDr. Petra Navrátila, znalce z oboru psychiatrie**, soud k osobě obžalovaného Jiřího S. nezjistil nic forenzně významného.

11. Z protokolu o ohledání místa činu a připojených fotodokumentací soud zjistil situaci na místě činu, vzhled poškozeného po útoku a stav věcí, které poškozený útočníkům vydal a byly následně zajištěny a vráceny. Samotné vydání a vrácení věcí plyne z příslušných protokolů o vydání věcí a protokolu o vrácení věcí poškozenému. Hodnotu předmětných věcí, tak jak je uvedena v popisu skutku soud zjistil z odborného vyjádření Stanislava Kadlece.

12. Z videozáznamu z 9. prosince 2018 soud zjistil, jak přesně proběhlo napadení poškozeného, kdo kde s obžalovaných, resp. mladistvých, stál, co říkal, kdo na koho jak fyzicky zaútočil. Soud považuje za podstatné zdůraznit, že poškozený byl zcela obestoupen, zepředu S., zezadu P., po levé ruce sedívj. a zepředu z počátku zprava posléze vyloženě z boku stojí M.. Hlavní útočník je S.. P. se zapojuje jedenkrát slovně (výzva k vydání mobilu), na závěr fyzicky kopem do poškozeného. M. vzbuzuje aktivně dojem naprosté převahy útočníků, když v zorném poli poškozeného stojí po jeho pravé ruce, působí majestátně, útok S. pečlivě sleduje a jakmile dojde k pohybu poškozeného nahoru po schodech, ihned reaguje a jeho pohyb stínuje, když poškozený padá na zem, M. se sklání k němu, v jednom okamžiku i napřahuje ruku k případnému zabránění úniku a při pohybu po schodech dolů zase ihned kopíruje pohyb poškozeného a přichází bezprostředně k němu. Po levé ruce má poškozenýj., který se do děje aktivněji nezapojuje. Kameraman H. je od situace dále, o posílení převahy díky jeho přítomnosti nelze mluvit, do činu nezasahuje.

13. Osobní a rodinné poměry mladistvých a obžalovaných soud zjistil ze zpráv OSPOD, škol, zaměstnavatelů. Lze uzavřít, že obžalovaní a mladiství nepocházejí z problematického rodinného prostředí, krom dále rozebraných údajů o obžalovaném S., neměli výchovných problémů. Krom obžalovaného S. zaslal omluvný dopis poškozenému i obžalovaný P., škodu nahradil obžalovaný S. sám a to jak poškozenému tak VZP, což plyne ze sdělení samotné VZP a potvrzení ČSOB o provedené platbě.

14. Z opisů rejstříků trestů a připojených dvou spisů Obvodního soudu pro Prahu 9 senátu 70 Tm soud zjistil, že nikdo krom obžalovaného S., nebyl do současné doby soudně trestán.

Pokud jde obžalovaného S., byl trestán dvakrát jako mladistvý a to rozsudky citovanými ve výroku rozsudku, pro tam uvedená provinění. Blíže pak v odůvodnění o trestu. Ze spisu sp.zn. 70 Tm 2/2019 pak plyne, že poslední odsouzení obžalovaného S. bylo pro krádež mobilního telefonu poškozenému H. v srpnu 2018, přičemž byl H. S. zbit, přičemž toto jednání sledovali jako svědci mladistvý M. a svědek Z..

15. Z výtisku komunikace programem Messenger mezi obžalovaným S. a mladistvým J. je zřejmé, že mladistvý J. má blízký vztah k marihuaně a alkoholu a že po propuštění obžalovaného S. z vazby jej mladistvý kontaktuje, je k němu vyloženě vstřícný a nabízí společnou konzumaci drog.

16. Po takto provedeném dokazování má soud za prokázané, že **obžalovaní Jiří S., Karel P. a mladistvý P.M.** svým společným jednáním popsáním v odsuzující části výroku rozsudku naplnili všechny znaky skutkové podstaty **zločinu, resp. u mladistvého provinění, loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku**, neboť svým společným jednáním proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci. O kvalifikaci jednání podle tohoto ustanovení soud neměl žádných pochyb, když celý skutkový děj je detailně zachycen na barevném videozáznamu pořízenému mladistvým H.. Nadto čin poměrně věrně popisuje sám poškozený H. a to vše koresponduje s úplným doznáním obžalovaného S. a částečným doznáním obžalovaného P., což vše současně zcela bezpečně vyvrací obhajobu mladistvého M. a bez pochyb jej usvědčuje z jeho podílu na naplňování znaků skutkové podstaty loupeže.

17. Je nesporný průběh děje, tedy slovní výzvy a fyzické ataky obžalovaného S., který, za evidentní podpory obžalovaného P. a mladistvého M., po poškozeném postupně požaduje vydání více věcí z jeho majetku, načež, když poškozený ihned nekoná dle výzvy, je poměrně surově obžalovaným S. bit, a poté požadované nedobrovolně a jen díky fyzické převaze útočníků vydává. Jde o zcela typické naplnění všech znaků loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku. Soud pro úplnost dodává, že nezvolil u obžalovaného S., ve shodě se závěrečným návrhem státní zástupkyně kvalifikaci v obžalobě původně navrženou a totiž § 173 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, když takovouto kvalifikaci vylučují závěry znalce dr. Procházky, který nakonec vyloučil, že by obžalovaný S. užil násilí o velké síle, tedy takové síle, která by byla způsobila přivodit závažnější zranění, která by mohla být kvalifikována jako těžká újma na zdraví (viz § 122 odst. 2 tr. zákoníku).

18. Pokud jde o podíl jednotlivých spolupachatelů, obžalovaný S. byl evidentně hybatelem akce, nebylo prokázáno, že by dva zbývající spolupachatelé věděli o jeho záměru loupit předem (na rozdíl od mladistvého J., který se však do děje přímo nezapojil, viz dále). Spolupachatelé očekávali, že na místě dojde k souboji (tzv. „férovce“) mezi S. a poškozeným H.. Je vyvrácena obhajoba mladistvého M., že fyzické násilí na místě neočekával. Jednak obžalovaný S. ve svém zjevně pravdivém a logickém doznání uvedl, že před ostatními řekl, že H. chce vyzvat na „férovku“, všichni to věděli předem. Obžalovaný P. rovněž uvádí, že už jen ze situace bylo zjevné, že na místě dojde k fyzické potyčce mezi S. a poškozeným, což je opět logické a upřímné sdělení, byť si na slova S. přímo nevzpomíná. Tyto dvě tvrzení jsou totiž zcela v souladu s logikou děje. Co jiného mohl mladistvý M. očekávat, než napadení, pokud byl v srpnu u situace, kdy S. vzal poškozenému mobil a pak jej zbil, tedy věděl, že mezi oběma je značná averze a že S. neváhá a je schopen na poškozeného fyzicky zaútočit. S tímto vědomím, byť neslyšel detaily domluvy o vylákání H.J., bylo jasně pochopitelné, že v domluvě jde o H., jak vypověděl obžalovaný P.. I kdyby ani toto mladistvý nerozpoznal, odešel s kamarády z popudu S. na místo činu, kde čekali všichni čtyři skryti a až když přišel J. s H., vyšli k nim. Již jen na videu zachycený příchod je zjevně agresivní, trojice S., P., M. okamžitě zaujímá pozice tak, aby poškozený nemohl odejít. S. také ihned přechází do útoku, což okolí nijak nepřekvapuje, naopak je útok očekáván,

což je evidentní i z toho, že děj H. natáčí, o čemž M. rovněž věděl. Tedy násilím na místě mladistvý M. prokazatelně zaskočen nebyl.

19. K agresivní výzvě S. vůči poškozenému, aby vydal mobil, se ihned aktivně slovně zapojuje obžalovaný P., když poškozenému důrazně sdělí, že pokud mobil nevydá, dopadne mnohem hůř. Zde již P. bezpečně naplňuje znaky skutkové podstaty loupeže, když se svým jednáním k jednání S. přímo připojí a na něm podílí. Pro kvalifikaci je pak nepodstatné, co bitému poškozenému bere z kapsy, byť je ze záznamu evidentní, že S. bitému poškozenému z kapsy kovový předmět vytahuje, což je opět bezpochyby jednání, které lze označit za loupež. Na loupeži se pak P. podílí i vytvářením dojmu převahy, vylučuje možnost útoku a nakonec poškozeného fyzicky napadne kopem do zad. O kvalifikaci jeho jednání jako loupeže tak nemůže být sporu, ve smyslu kvalifikace podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku.

20. Konečně i mladistvý M. se do loupeže svým jednáním aktivně zapojil, byť tvrdí opak. Mladistvý totiž nutně a důvodně očekával útok S. na H., což je shora vyloženo a je to i evidentní z příchodu mladistvého k poškozenému a zaujetí dominantní a výhružné pozice zprava vedle hlavního pachatele S.. V ten okamžik S. požaduje vydání mobilního telefonu, udeří poškozeného do tváře, výzvu podpoří P. a to mladistvý M., byť není prokázáno, že věděl o úmyslu loupit předem, nejpozději v ten okamžik pochopil. Jeho reakce je opět zjevná, konkludentně se k činu (loupeži) S. a P. připojuje. Mladistvý M. setrvává v pozici, kdy nutně vědomě navozuje v poškozeném dojem naprosté fyzické převahy. Jeho postava je mohutná, rozložitá, působí majestátně a nepřemožitelně, přičemž stojí při útoku S. ihned vedle něj, útok jej nepřekvapil, nezareagoval nesouhlasně ani v nejmenším. Naopak, když útok S. trvá a poškozený klesá k zemi, tak mladistvý pečlivě pohyb poškozeného stínuje, posunuje se přímo zprava, postavením aktivně znemožňuje útok. Když se poškozený zcela sesul k zemi, mladistvý dokonce napřahuje ruku, nikoliv ve snaze poškozeného zachytit, o což se nepokusil ani v náznaku, ale zamezit útoku, zahradit volný směr. Když se pak S. s poškozeným posouvají níže, opět mladistvý pohyb vykrývá, přichází do bezprostřední blízkosti. Shrnuto, je prokázáno, že mladistvý M. svým aktivním pohybem a volbou postavení jednoznačně a cíleně podpořil útok S. a P.. Záměrně vytvářel dojem naprosté fyzické převahy a bezvýhodnosti situace pro poškozeného, čímž eliminoval svobodnou vůli poškozeného rozhodnout o svém majetku a podpořil tím výzvy útočníků, aby majetek pod tlakem násilí nedobrovolně vydal.

21. Obhajoba mladistvého M., že se na činu nijak nepodílel, je bezpečně vyvrácena. Není pravdou, že byl vývojem události zaskočen a s útokem nesouhlasil. Celý útok totiž trval dost dlouho (cca dvě minuty) na to, aby mladistvý tento svůj tvrzený postoj projevil. Odešel či alespoň pooděšel, např. ke „kameramanovi“ H., a dal tak najevo svůj odstup od jednání S. a P.. Jednání mladistvého bylo ale přesně opačné. Aktivně se pohyboval tak, aby stupňoval tlak na poškozeného, vyvolával dojem fyzické převahy, jeho role v tom byla díky postavě možná až klíčová a pohybem i znemožňoval poškozenému uniknout. Není tedy ani u mladistvého M. pochyb, že se na naplňování znaků skutkové podstaty přímo aktivně podílel.

22. U všech tří obžalovaných, resp. mladistvého jde o zavinění ve formě úmyslu přímého, když poškozený dobrovolně věci ze svého majetku vydat nechtěl a učinil tak právě až pod tlakem fyzické převahy, útoku a hrozby dalšího útoku ze strany celé trojice. Právě toto vydání věcí poškozeným proti jeho svobodné vůli bylo cílem trojice pachatelů, tedy chtěným a zamýšleným výsledkem jejich společného jednání.

23. Po provedeném dokazování má soud dále za prokázané, že **mladistvý F.J.** svým jednáním popsaným v odsuzující části výroku rozsudku naplnil všechny znaky provinění loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku ve formě účastenství, jako pomocník podle § 24 odst. 1 písm. c)

tr. zákoníku, neboť jinému umožnil vylákáním poškozeného na místo činu, spáchání trestného činu spočívajícího v užití násilí proti jinému v úmyslu zmocnit se cizí věci.

24. Ani v případě mladistvého J. soud neměl o právní kvalifikaci jeho jednání pochyb, byť mladistvý svoji vinu popírá. Předně nutno uvést, že mladistvý J. prokazatelně věděl o předchozím napadení poškozeného H. obžalovaným S., který na něm předtím vylákal telefon, když byl činu přítomen, jak plyne z výpovědi svědka Z.. Mladistvý tedy věděl o vzájemných problematických vztazích dvojice. Věděl, že H. se S. bojí, že jím byl zbit. Věděl, že ve věci se vede trestní řízení, v jeho rámci podával vysvětlení (viz spis 70 Tm 2/2019). Věděl, že S. má a stále užívá H. telefon. Za této situace byl mladistvý J. osloven obžalovaným S. s žádostí o vylákání poškozeného H. a této vyhověl. To že vše shora uvedené věděl, je zřejmé i z toho, že před H. lživě a lstivě uváděl, že sám má se S. rozepře, byť opak byl pravdou. Mladistvý J. tedy dobře věděl, do jaké situace poškozeného vžene. Byl si vědom, že poškozený H. bude zbit, což předpokládali všichni přítomní a sám S. doznává, že říkal, že ho vyzve na „férovku“.

25. Nejpodstatnější pak je, že mladistvý J. předpokládal i to, že poškozený H., bude na místě oloupen o další telefon. F. J. totiž předem po obžalovaném S. požadoval jako odměnu za to, že poškozeného vyláká na místo činu, jako odměnu starý telefon H., který mu S. vzal v srpnu, když předpokládal, že po vylákání H. S. získá jeho nový telefon. Nový telefon H. přitom S. nemohl získat jinak než loupeží, když po předchozí zkušenosti by těžko vydal S. telefon dobrovolně, což mladistvý J. dobře věděl. Fakt, že J. předem telefon jako odměnu požadoval, jej nezvratně usvědčuje z vědomého vylákání oběti na místo, kde počítal s jejím oloupením. Skutečnost, že telefon předem požadoval, připustil v jedné ze svých výpovědí sám mladistvý J. a zejména to jasně plyne z výpovědi obžalovaného S., kterou soud hodnotí jako logickou, korespondující s prokázaným dějem a ostatními důkazy, tedy jako výpověď upřímnou, když se S. sám zcela usvědčuje.

26. Naopak líčení děje mladistvým J. je zjevně účelové a vyhýbavé. Mladistvý vypovídal v přípravném řízení třikrát a pokaždé jinak. Současně znemožnil tyto rozpory v řízení před soudem odstranit, když zcela odepřel vypovídat. Soud podotýká, že odepření výpovědi v žádném případě nehodnotí jako přitěžující okolnost, když jde o právo mladistvého, ale uvádí právě jen a pouze na vysvětlenou, proč nebyl mladistvý k rozporům tázán. Nevěrohodnost výpovědí jasně plyne z jejich vzájemné rozpornosti, když jedna verze vylučuje druhou. Nadto snaha účelově se jevit v lepším světle je patrná i z té části výpovědi mladistvého, kde tvrdí, že v den činu, poté co útok skončil, doprovodil poškozeného k autobusu a se spoluobžalovanými se již nesešel, když šel za kamarádkou. Opak je pravdou, protože svědek Z. si je jist, že když v den činu viděl předmětné video a převzal osobní doklady poškozeného, byl u toho mladistvý J.. Ještě detailnější je výpověď obžalovaného P., který si vzpomněl na detail, že když se po činu probírali osobními věcmi H., nejen že u toho mladistvý J. byl, ale dožadoval se na S. vydání starého H. telefonu. Tedy i P. tak nevědomky zpětně potvrzuje, předchozí dohodou S. – J., o níž před činem nevěděl, resp. není prokázáno, že by o ní věděl.

27. Shrnuto mladistvý J. prokazatelně počítal s tím, že H. bude na místě, kam ho vyláká, oloupen, tedy jej vylákal na místo činu, předstírajíc, že je kamarád poškozeného, je na jeho straně a naopak má rozepře se S.. Na smluvené místo činu pak poškozeného skutečně přivedl a vyčkal, až vyjde ukrytá čtveřice. Při činu pak dělal překvapeného, že se S. a další na místě objevili, slovně poškozeného bránil a byť seděl vedle něj, nijak do činu nezasahoval, aby svoji roli neprozradil. Přítomnost J. tedy poškozený nemohl vnímat jako navýšení převahy trojice útočníků, když se domníval, že je na jeho straně. Mladistvý J. tedy svým jednáním žádný ze znaků skutkové loupeže přímo nenaplnil, nemůže proto být kvalifikován jako spolupachatel loupeže. Nicméně prokazatelně na místo a s vědomím, že k loupeži dojde, poškozeného vědomě vylákal, což je dle

dikce § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku typické pomocné jednání na činu přímého pachatele či spolupachatelů. Zavinění ve formě pomoci k loupeži je tedy u mladistvého opět v úmyslu přímém, když poškozeného na místo činu pod lstivou záminkou cíleně přivedl a předstíral, že je útokem rovněž zaskočen.

28. Pokud jde o částečnou obhajobou obžalovaného P. a mladistvých M. a J., tato byla podrobně vyvrácena v předchozích odstavcích v rámci zdůvodnění použité právní kvalifikace.

29. Soud má za to, že **skutkový stav**, tak jak je popsán v odsuzující části výroku rozsudku a rozveden shora v odůvodnění, byl zjištěn bez důvodných pochybností. Jak již zmíněno obžalovaný S. se k činu upřímně a logicky doznává, jeho doznání není vedeno snahou popsat se v lepším světle a maximum viny přenést na spoluobžalované. Toto úplné doznání je i logické ve světle všech dalších provedených důkazů, zejména videozáznamu z místa činu, ale i dílčích detailů ve výpovědi svědka Z. a spoluobžalovaného P.. Výpověď obžalovaného S. má proto soud za věrohodnou. P. se k podstatě činu rovněž doznává, byť popírá dílčí nevýznamné detaily, ve snaze vylepšit svoji pozici (např. že nevzal energy drink; že očekával, že S. bude v roli poškozeného), což bylo shora vyvráceno. Svědka Z. má soud rovněž za věrohodného, byť jeho role je okrajová, u činu nebyl, spíše logicky potvrzuje v dílčích detailech pravdivost doznání S. a P. a usvědčuje z dílčích nepravd J.. Tento svědek, který znal jak útočníky, tak poškozeného, nemá žádný rozumný a známý důvod cíleně vypovídat nepravdu, aby pomohl jedné či druhé straně. Ve věci činné znalce má soud rovněž za věrohodné, když není znám žádný jejich vztah k věci a soud nemá pochyb o jejich odborné erudici. Stejně tak jsou věrohodné listinné důkazy a provedený videozáznam, když o jejich pravosti a úplnosti rovněž není sebemenších pochyb. Veškeré tyto věrohodné důkazy spolu navzájem korespondují, bezpečně z nich plyne zjištěný skutkový stav, současně je bezpečně vyvrácena obhajoba jednotlivých obžalovaných, resp. mladistvých a současně je i vyloučena jiná, ve smyslu pro obžalované a mladistvé výhodnější, skutková verze.

30. Při úvaze o druhu a výměře trestu u všech obžalovaných a mladistvých soud hodnotil všechny okolnosti případu, jakož i okolnosti charakterizující osoby obžalovaných a mladistvých, jak shora uvedeno. Z těchto důvodů a s přihlédnutím k ustanovení § 39 tr. zákoníku dospěl soud k závěru, že obžalovanému **Jiřímu S.** je na místě ukládat trest souhrnný podle zásad § 43 odst. 2 tr. zákoníku a to za nejpřísněji postižitelné jednání ze všech se zbíhajících, což je shodou okolností právě projednávaná loupež, tedy podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku. Veškerá známá trestná činnost obžalovaného S. se totiž sbíhá, když jak projednávaná loupež, tak předchozí provinění se staly dříve, než byl vůči němu vynesena první odsuzující rozsudek, konkrétně Obvodního soudu pro Prahu 9, sp.zn. 70 Tm 7/2018, dne 20. prosince 2018. Proto výroky o trestech, resp. trestních opatřeních z rozsudků sp.zn. 70 Tm 7/2018 a 70 Tm 2/2019, byly zrušeny a za veškeré sbíhající se sbíhající se provinění a zločin, jak již uvedeno podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, který umožňuje uložit trest odnětí S. v trvání dvou až deseti let, byl uložen trest odnětí S. v trvání tří let.

31. Soud vyměřil trest hluboko v dolní polovině sazby, byť nikoliv na samé spodní hranici a to konkrétně jako tři lety. Na jedné straně obžalovanému přitěžuje, že spáchal více trestných činů a provinění (celkem čtyři) a to během delší doby v letech 2017 a 2018 a pokud jde o loupež, byl hlavním hybatelem celé věci. Přehlédnout nelze ani velkou brutalitu útoku, kdy sice násilí bylo vedeno tolik silou střední, ale opakovaně a i kopy nohou do hlavy zcela bezbranného ležícího poškozeného. To by svědčilo pro uložení trestu spíše při polovině sazby. Na druhé straně díky souběhu veškeré trestné činnosti obžalovanému polehčuje, že jde stále o jeho první odsouzení (být fakticky třetím rozsudkem), že je blízký věku mladistvých, že se k činu upřímně doznal a že nahradil veškerou loupeží způsobenou škodu.

32. Tyto okolnosti soud dovedly závěru, že trest jednak naplní svůj účel i v relativně kratší výměře a dále, že je možno tento i podmíněně odložit. Zejména vzhledem k závažnosti činů a i osobě obžalovaného soud výkon trestu odložil podle § 84 tr. zákoníku a § 85 odst. 1 tr. zákoníku na delší zkušební dobu čtyř let a současně vyslovil nad obžalovaným dohled. Soud má totiž za potřebné delší dobu sledovat chování obžalovaného, zda proklamovaná změna jeho postojů je trvalá, že si je i díky pobytu ve vazbě skutečně vědom potřeby neužívat drogy, vzdělávat se a pracovat a smysluplně trávit volný čas. Jen pokud toto obžalovaný osvědčí, bude možno uzavřít, že není třeba na něj působit přímo výkonem trestu. Jako pomocná ruka i kontrolní síla bude během zkušební doby fungovat dohled probačního úředníka, který bude obžalovanému během pravidelných konzultací připomínat potřebu žít řádně a bude mu i nápomocen, kdyby se dostal do životní situace, kterou by sám nedovedl adekvátně řešit.

33. Současně bude dohled plnit i kontrolní funkci ve vztahu k omezením uloženým podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku, neužívat během zkušební doby návykové látky, když jejich škodlivé užívání bylo minimálně částečně příčinou páchané trestné činnosti. Dále soud obžalovanému uložil podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku povinnost nahradit během zkušební doby podle svých sil všem poškozeným činy způsobenou škodu, byť škodu způsobenou loupeží uhradil, neboť soudu není známo nic o náhradě škody související s předchozí sbíhající se trestnou činností.

34. Za totožných hodnotících kritérií soud obžalovanému **Karlu P.** uložil za zločin loupeže trest podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku a to vyměřený za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku pod dolní hranici trestní sazby, ve výměře toliko osmnácti měsíců. Jak shora zmíněno podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku může soud uložit trest v rozmezí dvě léta až deset let. Použití této sazby, byť v minimální výměře, tedy trest dvouletý, má soud s ohledem na specifika případu za nepřipadné. Soud je povinen při určení výměry trestu individualizovat, vyvážit specifika případu a role jednotlivých spolupachatelů a účastníků tak, aby jim trest byl přiměřený, odůvodněný a mohl být vnímán jako trest spravedlivý. Pokud hlavnímu pachateli, který užil brutální podobou násilí, který byl hlavním hybatelem akce, jehož trestná činnost se sbíhá s řadou dalších provinění, jenž jediný z činu přímo profitoval, byl uložen trest toliko tříletý (což bylo dle závěrů soud shora důvodné, nikoliv nepřiměřeně mírné), jeví se trest pro spolupachatele P., který se k činu toliko připojil, nebyl až na jeden kop fyzicky aktivní a z činu nijak neprofitoval a předem jej neplánoval a doposud nikdy netrestán, uložený jako dvouletý, příliš přísný, příliš blízko trestu hlavního pachatele. Soud proto využil možnosti dané § 58 odst. 1 tr. zákoníku a uložil obžalovanému P. trest ve výměře osmnácti měsíců (polovina výměry trestu S.), což má jeho osobnosti (netrestán) a výrazně nižšímu aktivitě při činu za právě odpovídající.

35. I u obžalovaného P. soud shledal podmínky pro podmíněný odklad uloženého trestu podle § 84 tr. zákoníku, tedy za současně vysloveného dohledu. Soud stanovil zkušební dobu podle § 85 odst. 1 tr. zákoníku jako středně dlouhou, tedy tři letou. K těmto závěrům soud vede skutečnost, že sice je dosud netrestán, ale v problematické životní fázi na kraji samostatně vedeného života a zneužíval v době činu marihuanu. Proto je třeba po relativně delší dobu tří let sledovat jeho chování, zda je skutečně na cestě k setrvalé vedenému řádnému životu. Současně je zřejmé, že jeho aktuální zázemí neskýtá dostatečnou oporu a jistotu nápravy a obžalovaný potřebuje během zkušební doby dohled. Dohled bude jak v podobě kontroly, zejména kontroly vedení řádného života, kontroly plnění současně uloženého omezení podle § 85 odst. 1 tr. zákoníku neužívat během zkušební doby návykové látky. Dále bude mít dohled složku pomocnou, aby měl obžalovaný zázemí v podobě možnosti obrátit se o radu, jak řešit určité komplikované životní situace, které mohou v budoucnu nastat.

36. Za totožných hodnotících kritérií a s přihlédnutím k ustanovení § 9 odst. 1 ZSM soud mladistvému **Petru M.** uložil trestní opatření za provinění loupeže podle § 173 odst. 1 tr.

zákoníku ve spojení s § 31 odst. 1 ZSM, umožňující uložit trestní opatření odnětí S. na jeden rok až pět let, a to vyměřené na samé spodní hranici, tedy v trvání toliko jednoho roku. U mladistvého M. totiž převažují výrazně okolnosti polehčující, když doposud vedl řádný život, jeho podíl na trestněprávně postižitelném jednání nebyl klíčový, jeho role byla spíše okrajová, byť její výsledný efekt nelze bagatelizovat. Pokud by ke všemu uvedenému přistoupila ze strany mladistvého skutečná sebereflexe (jako např. u obžalovaného S.), tedy uvědomění si vlastní chyby, získání náhledu na nepřijatelnost a trestnost svého chování, upřímná a pravdivá výpověď a snaha o odčinění následků, jistě by bylo v duchu zásady restorativní justice (viz § 1 odst. 2 ZSM), volit řešení mírnější, ideálně nespojené s ukládáním trestního opatření. Právě a jen absence náhledu takovému rozhodnutí brání, když není možno uzavřít, že bez uložení trestního opatření bude účinně zajištěno, že se mladistvý do budoucna obdobného jednání zdrží. Na druhou stranu zmíněné polehčující okolnosti umožňují uložit trestní opatření minimální na samé spodní hranici sazby. K individualizaci sazby pak není potřeba ukládat trestní opatření pod dolní hranici sazby, když tato je u mladistvých dostatečně snížena ustanovením § 31 odst. 1 ZSM.

37. S ohledem na osobu mladistvého, zejména jeho dosavadní zchovalost, ve spojení s jeho nižší aktivitou při samotném jednání, soud shledal podmínky pro podmíněný odklad výkonu uloženého trestního opatření podle § 84 tr. zákoníku a v souladu s § 33 odst. 1 ZSM jeho výkon podmíněně odložil zkušební dobu dvou let za současného vyslovení dohledu nad mladistvým. Zkušební doba je u mladistvého stanovena sice zdánlivě výrazně kratší než u obžalovaných, nicméně z pohledu ZSM jde o dobu středně dlouhou, což odráží právě skutečnost, že mladistvý byl spolupachatelem loupeže, tedy provinění, které je přeci jen jednáním vyšší závažnosti (u zletilých pachatelů jde o zvláště závažný zločin). Díky závažnosti činu je po dobu alespoň dvou let potřeba sledovat chování mladistvého, aby osvědčil, že z jeho strany šlo o jednorázový exces a směřuje nadále k vedení řádného života. Během zkušební doby se mladistvý současně podrobí dohledu, v jehož rámci bude kontrolováno výchovné omezení, uložené podle § 19 odst. 1 písm. e) ZSM, neužívat během zkušební doby návykové látky. Byť jsou rodinné poměry mladistvého bez závažnějších nedostatků, přeci jen je zjevné, že nezabránily mladistvému v setkávání se závadovými osobami a trávení času konzumací marihuany. Proto dohled bude plnit v tomto směru kontrolní funkci a podporovat rodinu v posilování kladných vzorců chování a směřování mladistvého k dosažení vzdělání a vedení řádného života.

38. Za naprosto totožných hodnotících kritérií, jako u mladistvého M., soud došel u mladistvého F.J. k velmi obdobným závěrům. Tomuto mladistvému soud totiž jako přiměřené uložil rovněž podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 31 ZSM trestní opatření odnětí S. v trvání jednoho roku, jehož výkon podmíněně odložil podle § 84 tr. zákoníku a § 33 odst. 1 ZSM na zkušební dobu dvou let za současného vyslovení dohledu nad mladistvým. I rovněž tomuto mladistvému soud uložil podle § 19 odst. 1 písm. e) ZSM výchovné omezení neužívat během zkušební doby návykové látky, což bude v rámci dohledu kontrolováno.

39. K totožným závěrům jako u mladistvého M. soud u mladistvého J. došel, byť je právní kvalifikace jejich jednání částečně rozdílná (spolupachatel x pomocník), když výsledný efekt jejich jednání a jejich podíl na činu je v podstatě totožný. Mladistvý J. sám svým jednáním skutkovou podstatu provinění loupeže nenaplňoval, ale da druhou stranu jediný (krom hlavního pachatele S.) dopředu předpokládal, že k loupeži dojde a ze zjištěných důvodů poškozeného na místo činu vylákal. Opět jde o toliko pomocnou roli, mladistvý J. jistě nebyl hybatelem děje. K osobě mladistvého, jeho nulové trestní minulosti, nedostatečném náhledu na závadovost vlastního konání a jeho rodinném zázemí lze říci totéž, co u mladistvého M., tedy pro zdůvodnění výměry trestu, podmíněného odkladu, nutnosti dohledu a výchovného omezení lze odkázat na odůvodnění uvedené v odstavcích č. 36 a 37.

Odůvodnění výroku II.

40. Mladistvý **K. H.** popsal, kterak se s čtveřicí obžalovaných v předemtný den sešli, vzpomněl si, že obžalovaný S. žádal mladistvého J., aby zavolal H.. Detailům komunikace dvojice mladistvý, ani zbylí dva kamarádi (M., P.), nevěnovali pozornost. Poté J. odešel pro H. a mladistvý H. se se S., P. a M. přesunuli na schody „u Slavojů“. Než přišel na schody J. s poškozeným, S. řekl, že mladistvý H. má jít s obžalovaným P. nad schody a on (S.) bude s mladistvým M. dole za skálou. Předem ještě dostal od obžalovaného S. telefon s tím, že to má natočit. Mladistvý H. věděl, že S. má s H. nějaké neshody, domníval se, že mezi nimi dojde k hádce. Když přišel J. s poškozeným, všichni vyšli k nim, mladistvý H. stál jediný dál a začal dění natáčet. Mladistvý H. podle svých slov napadení H. nečekal. Když viděl, že S. poškozeného tluče, odvrátil zrak, protože násilí nemá rád, nikdy se nepral. Zbytek nahrávky ani neviděl, natáčel, aniž se koukal. Po útoku se nějak řešily věci, co S. vzal poškozenému. Během útoku mladistvý viděl, že P. bere poškozenému energetický nápoj. Mladistvý má za to, že poškozenému nemohl pomoci, protože se neumí prát, je fyzicky ze všech chlapců evidentně nejslabší a nemohl ani přivolat pomoc, protože to by ho asi S. zbil.

41. **K osobě mladistvého H.** soud zjistil ze zprávy OSPOD a opisu rejstříku trestů, že nikdy nebyl soudně trestán, pochází z úplné rodiny, nikdy s ním nebyly výchovné problémy. Mladistvý lituje toho, k čemu došlo, s partou se již nestýká.

42. Na základě provedeného dokazování nelze uzavřít, že v okamžiku, kdy obžalovaný S. žádal mladistvého J. o kontaktování poškozeného, mohl alespoň předpokládat, že poškozený bude oloupen. Mladistvý jistě mohl předpokládat, že poškozený bude napaden. Situace k tomu směřovala, obžalovaný P. okolnosti a náladu na místě jasně popsal, nadto ve skupině bylo známo, že S. a H. mají neshody, když v nedávné době S. H. odcizil telefon. Mladistvý tedy mohl předpokládat, fyzické napadení poškozeného, nikoliv však napadení směřující k zmocnění se věci poškozeného nebo napadení směřující ke způsobení těžké újmy. Pro takový závěr, žádný z provedených důkazů nespovídá.

43. Řečí práva tedy mladistvý H. mohl předpokládat, že dojde k výtržnosti. Pokud za této situace nijak nereagoval a dokonce souhlasil, že dění natočí, nemá toto jeho chování, jakkoliv není správné a chvályhodné, trestněprávní rovinu. Mezi výčtem trestných činů, jejichž nepřekážení je podle § 367 odst. 1 tr. zákoníku trestné, totiž výtržnost a dokonce ani ublížení na zdraví uvedeno není, na rozdíl od zločinu loupeže či těžkého ublížení na zdraví.

44. Kdyby tuto informaci v okamžiku odchodu na místo činu mladistvý prokazatelně měl, o provinění nepřekážení trestného činu by šlo, neboť v okamžiku přesunu na místo setkání, ještě existoval dostatečný časový prostor pro oznámení činu tak, aniž by se sám vystavil riziku. Například odchodem pod záminkou nevolnosti a oznámením místa činu policii. Nepřekážení méně závažných trestných činů ovšem proviněním není, když výčet jednání uvedených v § 367 tr. zákoníku je taxativní a restriktivní výklad, tedy fakticky rozšiřování trestnosti jednání nad rámec zákona, nemá v právním státě místo, jak plyne už z ústavního pořádku.

45. Mladistvý H. se tedy o rozhodnutí obžalovaného S. loupit, dozvěděl prokazatelně až v okamžiku loupeže, kterou natáčel. Zde považuje soud za nutné upozornit, že nevěří, že mladistvý děj natáčel, aniž se na display telefonu díval, neboť poměrně dynamický a zhruba dvou minutový děj je natočen v detailu a kamera pohyb dění sleduje, což takříkajíc „naslepo“ není proveditelné. I přes tuto snahu mladistvého prezentovat se v co možná nejlepším světle, a to i za cenu zjevné lži, je nesporné, že v okamžiku loupeže nebylo v jeho silách, jakkoliv čtveřicí

jednajících kamarádů zabránit. Fyzicky je totiž mladistvý H. nejslabší, a pokud by se ohradil verbálně, mohl důvodně očekávat, že by se stal rovněž terčem útoku, minimálně silně agresivního a odhodlaného obžalovaného S.. Za těchto podmínek pak není nepřekážení zločinu loupeže trestné, jak plyne z dikce § 367 odst. 2 tr. zákoníku.

46. Současně platí, že podle § 367 odst. 3 tr. zákoníku lze překazit spáchání trestného činu jeho „včasným oznámením“. Jak shora již zmíněno, mladistvý o záměru obžalovaného S. loupit předem nevěděl, na rozdíl od mladistvého J.. Současně loupež iniciovaná obžalovaným S. a jeho pomocníkem mladistvým J., kdy se k páčání v průběhu děje připojila dvojice spolupachatelů, probíhala poměrně velmi rychle, útok nepřesáhl dvě minuty. Během takto krátké doby, nebyl prostor pro včasné oznámení. Nebylo vůbec proveditelné oznámit během útoku loupež tak, aby bezpečnostní složky, kterým by byla oznámena, zabránily spáchání. Podstatou skutkové podstaty trestného činu, resp. provinění, nepřekážení trestného činu totiž je, že se pachatel předem dozví o záměru jiného vymezit čín spáchat a přesto nekoná a spáchání nepřekazí, ať už sám či včasným, tedy předem učiněným, oznámením. Dozví-li se pachatel o činu až během jeho páčání a není-li v jeho silách jednání pachatele ihned v počátku zamezit, není včasné oznámení pojmově možné a není možno za takové situace tuto skutkovou podstatu naplnit.

47. Na v předchozím odstavci vymezené případy dopadá skutková podstata trestného činu, resp. provinění, neoznámění trestného činu podle § 368 tr. zákoníku, kdy pachatel neoznámí, že k vymezit činu došlo, přestože se o jeho spáchání dozvěděl. Ve výčtu jednání jejichž neoznámění je trestné ovšem zločin loupeže podle § 173 tr. zákoníku uveden není. Tedy přestože se mladistvý jistě hodnověrným způsobem dozvěděl, že došlo k loupeži, když ji sám přímo pozoroval a dokonce natáčel, není skutečnost, že tuto neoznámil, trestněprávně postižitelným jednáním.

48. S ohledem na vše výše uvedené soud uzavřel, že přestože mladistvý K. H. situaci, do níž se dostal, nevyřešil ani zdaleka ideálně, což je zřejmé už jen z toho, že jeho výpověď vztahující se k věci nebyla zcela upřímná, nenaplnil svým jednáním skutkovou podstatu žádného provinění. Sám mladistvý se totiž k loupežnému jednání nepřipojil, nebylo v jeho silách páčání loupeže zamezit a ani o jejím páčání učinit oznámení tak, aby byla schopna spáchání zamezit policie. Neoznámění již proběhlé loupeže současně není trestné. Protože tedy k jednání vymezenému obžalobou došlo a současně toto jednání není ve vztahu k mladistvému H. trestné, rozhodl soud podle § 226 písm. b) tr. řádu mladistvého obžaloby zprostil, neboť v žalobním návrhu označený skutek, není proviněním (trestným činem).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení, a to prostřednictvím soudu zdejšího k Vrchnímu soudu v Praze, jako soudu pro mládež. Z odvolání musí být patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Obžalovaný a osoby oprávněné podat odvolání v jeho prospěch mohou odvoláním napadnout všechny výroky rozsudku. Rovněž státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku, případně proto, že takový výrok učiněn nebyl, a je povinen uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, ve prospěch či v neprospěch obžalovaného. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy, může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody a nemajetkové újmy,

případně proto, že takový výrok učiněn nebyl. Zúčastněná osoba může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

Praha dne 12. září 2019

Jan KADLEC
předseda senátu